

Cestou do Stínadel

Pacifik

1. Tam kde čeká bobří hráz a jedle vysoký,
modrý ticho zastaví ti dech,
hledej cestu k pramenům svý řeky divoký,
hlavolamy na popsaných zdech.
Z železniční zastávky až za červenou pláň,
úplněk je blízko dobře víš,
kde jen hledat na létací kolo skrytý plán,
přání, která léty neztrácíš.

R: Cestou do Stínadel a zemí klukovských válek,
oči roztoužený a v kapsách jen bůra mít,
cestou do Stínadel a noci jsou plný dále,
záře mihotavý ti prozradí kudy jít.
Tak jako dřív tě lákaj opuštěný kouty
a píseň úplňku zas toužíš celou znát,
cestou do Stínadel, i když se tak divně kroutí,
slepý půjdeš a sám a přesto dál půjdeš rád.

2. Čas ti dveře zavírá a zbytečně se ptáš,
kde je ke snům zrezavělej klíč,
roztodivný zákoutí a stíny opodál,
za okapem zastrčenej míč.
Zase voní tráva a ty velmi dobře znáš,
co je to, když jaro přichází,
záleží jen na tobě, kterou cestou se dáš,
za sluncem, co právě vychází.